

Brambory

Zdali to dnes mají mladí tak, jak jsme to měli my? Sotva jsme se stačily (byla to sice zemědělská škola, ale ekonomický obor, takže samé holky) seznámit se školou, internátem a profesory, už tu byla studená rána s mlhou na poli. Čerstvě vyorané brázdy, plechové kbelíky (těžší než koše, ale dalo se na nich sedět), za každý plný, vyklopený do valníku, jeden žeton. Žetony vydával profesor češtiny z bílého sáčku od menstruačních vložek - pravděpodobně se snažil tento rádoby psycholog z našich výrazů vyčíst, jak na nás jeho originální sáček zapůsobí? Míval různé zajímavé nápady, při každé písemce zadával ještě poslední, neklasifikovanou otázku. Pokoušel se zkoumat nás z jiných pohledů. Za deset žetonů čárka do jmenného seznamu - asi jsme byly podle výkonu odměňovány? To byla naše čtrnáctidenní bramborová brigáda v prvním ročníku, tam jsme upevňovaly vznikající přátelství.

Dnes budu potřebovat kopr, houby, vajíčka, ocet a samozřejmě brambory. Jo, kulajdu mám moc ráda.

Před brigádou v druhém ročníku dostáváme školení k práci na bramborovém kombajnu a jsme nadšené, že nebudeme hrbít hřbet, ale povezeme se, ruční sběr bude pro mladochy! Radujeme se jen do chvíle, kdy zjistíme, že ani oni nebudou pobíhat s kbelíky po poli, půjdou na bramborárnu - proč ne my? Protože kombajn je nebezpečnější a prváci jsou na něj ještě mladí, ach jo, tak zase v zimě, dešti na poli. Letos nás má na starosti profesor, který by se v dnešní době myslím dlouho na škole neudržel - dnes by se určitě nějaká studentka ozvala, když by dostala v kabinetu na výběr z trestů za nezpracovaný domácí úkol mezi poznámkou a výpraskem na holou...

Hodně česneku a majoránky, to jsou nejdůležitější přísady - a samozřejmě brambory! Budou bramboráky.

Ve třetáku vytoužená bramborárna - abychom zjistily, že ani tam to není žádný med - pořádně tam protahuje, je tam zima a rozhodně míň zábavy než bylo na poli, nepříjemný hluk a velice monotónní práce, na poli aspoň občas svítilo sluníčko! Ale i tam se najde nějaká legrace, s odstupem času se vlastně na brigády vždy dobře vzpomíná, to špatné je dávno zapomenuto, zůstanou jen lumpárny.

Na dovolené jsem se naučila výborný a jednoduchý recept - brambory rozpůlím, podložené na jedné straně dřívkem tak, abych nedokrojila, nakrájím na plátky, takže jsou to takové ježci. Posolit, okořenit, trocha olivového oleje a šup do trouby - výborná večeře!

Už ani nevím, jestli jsme ve čtvrtém ročníku byly taky na bramborách, nebo jsme byly - kvůli přípravě na maturitu - osvobozené? A zdalipak se tato brigáda taky započítávala do soutěže "Třída překonává sama sebe"? Od Spartakiády jsme osvobozené byly - bohužel, protože tam se daly nahnat body! Vítěz soutěže jel pak na výlet do Prahy a naše třída to nikdy nebyla. Nepodařilo se nám svými akcemi, které každá třída musela pořádát pro ty druhé, účasti na sportovních kláních, kde se bodovalo vítězství, či prospěchem získat tolik bodů, aby to na první místo "překonávání se" stačilo.

Zdalipak se ještě dnes mezi třídami na středních školách soutěží? Jestli se boduje úklid na internátu a body pak ovlivňují výsledek třídy? Vzpomínám, jak jsme se chodily hádat - jak to, že nemáme za úklid 10 bodů? Vždyť jsme utřely prach i na dveřích, koš vyneseny, postele ustlané, nikde ani smítko!

Na brambory myslím už studenti nejezdí. Proč? No protože místo brambor přece máme na polích všude ŘEPKU :-). Naštěstí brambory nezmizely úplně, nedovedu si představit život bez kulajdy a bramboráků!